

העלון מוקדש לרפוא"ש בדרכי נעם:
בת ציון אביגיל בת סימה יוכבד תח"י

זמני שבת קודש: בלק.

כניסה יציאה ר"ת

ירושלים: 21:21 20:25 19:34

תל אביב: 21:18 20:22 19:32

חיפה: 21:22 20:26 19:35

בית שמש: 21:17 20:22 19:31

הזמנים עפ"י לוח אור החיים.

המרכז

לערבות הדדית

(ע"ר)

גליון מס': 101. פרשת: בלק. י"א תמוז ה'תש"פ.

אי"ה
עלון שבועי בעניני הפרשה והיהדות,
יוצא לאור ע"י ארגון תורה וחסד:

שימו לב: הוצאת העלון והפצתו, היום על דעת, שלא לעיין בו בשעת התפילה, וקריאת התורה.

פינות חדשות: 'אנעים זמירות' 'סימנים עשה'

מי נותן רשות ל'קללה' לפעול,
וכיצד 'עפר יעקב' מנטרל עיה"ה.
עלי עין.

כשר' עקיבא איגר התפלל
ואמר - 'רבש"ע אל תמחל'
סיפור לשבת.

צרות העין של בלק ובלעם
פניני אוה"ח.

לטהר את הלב - כיצד ?

ומובא בשם הרב יאשיהו פינטו שליט"א שהמשיל את
הלב למכונית אשר כמה שיותר מעמיס בתוכה נהיית
כבדה וקשה לנסוע בה לכן יקל על ליבו ולא יזכור
וישמור וינטור בליבו לשום אדם משום שמה שמשאיר
בליבו מכביד עליו ומזיק לו נזק גדול ביותר.

"הלב הוא כמו מחסן והאדם אוסף את כל הצער שלו והכעסים אל תוך הלב והמחסן הזה אוזר ריח רע מאוד"

ידע האדם שהלב הוא כמו מחסן והאדם אוסף את כל
הצער שלו והכעסים אל תוך הלב והמחסן הזה אוזר
ריח רע מאוד, הוא כמו בית סגור ועם הזמן הופך לחדר
אשפה ואיך יוכל לעלות ולהתעלות, כל דבר חדש עובר
דרך החדר עם הריח הרע וריח רע נדבק בו.

ולכן צריך האדם לדרבן את עצמו לנקות את כל
הרעלים הללו מתוכו, ויאמר לעצמו: תטהר את ליבך
גם אם הצדק איתך ואז הטוב שיכנס יהיה נקי ובהיר
ובריר ולא פגום

ועוד מובא בספרים שכשניקח את האות הראשונה
בתורה, במילה בראשית, והאות האחרונה שזה
ישראל, ייצא לנו 'לב'. ללמדנו שהדרך הטובה לטהר
את לבנו היא על ידי התורה הקדושה, כמאמר דוד
המלך בתהילים (נ"א): "לב טהור ברא לי אלוקים" -
אם הלב טהור אז - "ורוח נכון חדש בקירבי", יכול
האדם לקבל רוח נכון להכנס ולהתחדש בקירבו...

(ע"פ 'ובחרת בחיים'
'ושובה ישראל')

ענת קצין ומקור
לכל מית ישראלי

מבט מהפרשה:

הסתכלות לחיים מפרשת השבוע.

בנבואותיו של בלעם הרשע המובאות בפרשתנו
מקשה הגאון מווילנא כמה קושיות. ראשית, מדוע
בתחילה אמר הקב"ה לבלעם "לא תלך עמהם",
ולבסוף אמר לו 'קום לך איתם'? שנית, מה ההבדל בין
'עמהם' ל'איתם'? שלישית, אם הקב"ה נותן רשות
לבלעם ללכת - מדוע הוא כועס עליו כשהוא הולך?

מתרץ הגאון שיש הבדל בין 'עמהם' ל'איתם',
שעמהם פירושו לא רק גופנית ללכת איתם - אלא
באותה עצה ובאותה מטרה (ולהבדיל, כמו שאמר
שמואל הנביא לשאול המלך "מחר אתה ובניך עמי".
והסבירו חז"ל - במחיצתי).

מה שאין כן המילה איתם, שזה רק גופנית אבל לא
באותה מטרה. ועל פי זה הכל מובן, כי השם יתברך
אמר לבלעם הרשע בהתחלה "לא תלך עמהם", שזה
באותה מטרה. ובפעם השנייה אמר לו "קום לך
איתם". אבל בלעם הרשע הלך עמהם, ככתוב "וילך
בלעם עם שרי בלק", ולכן כעס עליו ה'.

רש"י התייחס לזאת בפירושו על שרי מואב - "ליבו
כליבם שווה". ומה שאנו למדים מכאן זה ש"רחמנא
ליבא בעי" - כל מה שהקב"ה רוצה מהאדם זה הלב.
שהרי בלעם חשב רק בלב להיות עמהם ולא איתם.
וזה מה שאומרים בתפילה "וטהר לבנו לעבדך
באמת", כי אם הלב טהור - הכל טהור.

והשאלה הגדולה היא איך מטהרים את הלב, שהרי
יש לנו ערלה בלב, וכמו שכתוב "ומלתם את ערלת
לבבכם". שערלה בברית אנו יודעים כיצד להסיר, אבל
בלב מה עושים? ועבודת ה' בלי לב - ודאי שזו לא
עבודת ה' ראויה וצריך להבין ממה נוצרת ערלה זו
וכיצד ניתן להסירה.

מוקדש לידידנו היקר: אברהם בן דליה הי"ו להצלחה אמיתית בכל מעשיו, וזיווג הגון על הצד הטוב ביותר, אמן.

מוצג"ק פרשת יבלקי

סדר הלימוד מוקדש להצלחת ידידנו היקר:

ר' מאיר בן דבורה הי"ו.

יה"ר שברכת ה' תלווהו להצלחה אמיתית בכל מעשה ידיו, בשלום ובשלווה, אמן.

באפשרותך להקדיש את הלימוד להצלחתך, או להבדיל לע"נ יקירך, חייג עכשיו: 052-7100-955.

דברים אלו הריעו מאוד בליבו של הגאון רבי עקיבא איגר, הוא יצא מגדרו וכתב את דעתו בצורה ברורה במכתב (מיום ד' טבת תקצ"ו) "מאוד הומה ליבי על העזות והחוצפה של מדפיסי דפוס 'סלאוויטה' ודבריהם דברי נאצה הם, לא בלבד על בני הגאון שהטה את ללבי אלא גם עלי שיכולים לפתות אותי לפסוק שלא כדון ובאמת שבכל ההסכמות ששלחו אליי מדפיסי 'סלאוויטה' לא מצאתי בהם שום ממש לזכותם ואפילו על אחת מאלף, אינני מוחל להם כלל וכלל, כי על ביזיון התורה אי אפשר למחול!" רבי עקיבא איגר עמד מול היכל הקודש ומתוך צער ועוגמת נפש אמר: "ריבוננו של עולם תורתך אני לומד ועל פי תורתך אני פוסק אפילו אם אני מוחל על כבודי על כבוד תורתך אתה לא תמחול!"

בימים ההם ארע דבר נורא ואיום, פועל אחד שהיה כורך ספרים במקצועו והיה עוסק בכריכת ספרי התלמוד של 'סלאוויטה' תלה את עצמו בבית הדפוס ומת מתוך שחרור וקלות דעת. המשכילים ששנאו את דפוס 'סלאוויטה' כיוון ששם נדפסו כל מיני ספרי קודש, טענו באוזני השלטונות שהפועל התלוי הוא באשמת האחים בעלי הדפוס.

שלטונות רוסיה שהיו שונאי ישראל קפצו על המציאה שנפלה לידהם, הם אסרו באזיקים את האחים (את האב רבי משה לא אסרו מפני זקנותו המופלגת) וחקרו אותם יום יום במשך שלוש שנים, תוך כדי עינויים קשים, כשהם מוטלים בבית הסוהר עם שודדים ורוצחים.

לבסוף הובאו לפני בית-משפט וזה פסק את הדין באכזריות - "האחים יעברו בין שתי שורות של חיילים רוסים כאשר לכל חייל שוט ביזו, ועל האחים לקבל מידי החיילים אלף וחמש מאות מכות שוט, ואם נשארו בחיים יוגלו לסיביר לכל ימי חייהם"

בערב ראש חודש אלול תקצ"ט בוצע פסק הדין האכזרי - שתי שורות של חיילים עמדו בכיכר העיר שורה מול שורה, כל שורה מנתה מאתיים וחמישים חיילים ובידיהם מאתיים וחמישים שוטים, לתוך המעבר הצר שבין השורות צריך היה כל אחד מהאחים לעבור שלוש פעמים ולספוג את המכות וההצלפות.

המשך בעמ' 4

מעשה ברבי משה בנו של רבי פנחס מקוריץ, ובניו רבי שמואל אבא, ורבי פנחס. אנשים אלה התמחו בדפוס והחליטו לייסד בית דפוס בעיר 'סלאוויטה' ולהדפיס שם את כל ספרי התלמוד בהוד והדר.

רבי משה ובניו פנו לגדולי הדור וביקשו מהם מכתב הסכמה שבמשך עשר שנים מיום סיום הדפסת התלמוד דפוס 'סלאוויטה' לא יוכל אדם להדפיס את הש"ס, כי יהיה בזה משום השגת גבול, ואכן הגאון רבי עקיבא איגר ועוד רבנים נתנו להם מכתב הסכמה כפי שביקשו.

וכך במשך חמש שנים הדפיסו רבי משה ובניו את כל התלמוד בהידור רב. הש"ס המודפס נמכר כמעט כולו תוך שנים מועטות. רבי משה ובניו התכוונו לחזור ולהדפיס את התלמוד שוב, אך נודע להם שרבי מנחם מהעיר 'וילנא' אבי משפחת 'ראם' ניגש גם הוא להדפיס את התלמוד ב'וילנא' למרות שעדיין לא מלאו 10 שנים מיום גמר הדפסת התלמוד ב'סלאוויטה' מדפיסי 'סלאוויטה' פנו לגדולי הרבנים ובתוכם גם להגאון רבי עקיבא איגר בדרישה שיכריזו איסור על דפוס 'וילנא' על יסוד הסכמתם הראשונה.

לאחר ששמע הגאון רבי עקיבא איגר את טענת שני הצדדים, פסק שמאחר שמדפיסי 'סלאוויטה' מכרו כמעט את כל העותקים של התלמוד שהדפיסו, ומאחר שהמדפיס של וילנא הביע את נכונותו לקנות את כל העותקים הנשארים מדפוס 'סלאוויטה' במחיר אשר יושת עליו, אין מדפיסי 'סלאוויטה' יכולים לעכב את ההדפסה ב'וילנא' והרשות בידי משפחת ראם להדפיס מחדש את כל התלמוד ב'וילנא' ולהגדיל תורה ולהאדירה. אומנם היו כמה רבנים שהצדיקו את מדפיסי 'סלאוויטה' אבל דברי הגאון רבי עקיבא איגר הכריעו את הכף לטובת מדפיסי 'וילנא'.

רבי משה ובניו שנכחו לדעת כי ישנם רבנים שעמדו לצידם שגו ושמעו לעצת אנשים בלתי מהוגנים, ולכן פרסמו ברבים: "אין לסמוך על ההיתר של רבי עקיבא איגר למדפסת 'וילנא' כי הוא כבר זקן באימים, (אז היה הגאון רבי עקיבא איגר בין למעלה מ-70 שנה) וכל מעשיו על פי רצון בנו הגאון רבי שלמה איגר."

'צרות העין של בלק ובלעם'

מוקדש לזכות:
דניאל בן מהין, ואסתר בת יעל.
- לרפוא"ש, וזש"ק.

פניני אור החיים:
מתורתו של רבנו הק"ר חיים בן עטר זיע"א

בעז"ה בשבועות האחרונים התחלנו במבצע 'ילדי אור החיים' בו כל ילד שיאמר חידוש מרבנו האור החיים הק' בשולחן השבת, כפי שמובא בעלון (כל אחד כפי גילו והבנתו), יכנס להגרלה נושאת פרסים. פרטים בעמ' 4.

לבלעם ולשרים שלו, ולא לשאר האנשים. ומכיון שידע שגם בלעם 'צר עין' ויקח לעצמו את כל הסעודה, היה צריך לפרש לו שזה גם לשרים שלו. ג. התורה מספרת שבלעם שלח את השרים ששלח אליו בלק, כדי שיבואו שרים נכבדים יותר, ומתי הוא שלח אותם? על הבוקר.

ומבאר רבינו הקדוש, שהתורה מדגישה נקודה זאת, להשמיענו צרות העין שלו, שלא יצטרך לתת להם ארוחת בוקר. וגם מטעמי כבוד וגאווה, שימהר בלק לשלוח אליו שרים נכבדים.

[אור החיים בלק פרק כב פסוק ח, פסוק יג, פסוק מ]

לאורך כל הפרשה, מתוך שנאתו לאומות העולם ומנהיגיהם, מדגיש רבינו האור החיים הקדוש ומחפש את מידת 'צרות העין' אצל בלק ובלעם, ובאחד מהמקומות כותב רבינו האור החיים הקדוש במפורש שכל מקום שאפשר לדרוש לגנאי גם דברים פשוטים, עלינו לעשות זאת.

ולהלן מספר דוגמאות:

- א. בלק אמר לשרים ששלח אליו בלעם 'לינו פה הלילה', ומפרש רבינו הקדוש, שנתכוין לומר להם שלא ילוננו בביתו, אלא רק לילה אחת.
- ב. כששלח בלק סעודה לבלעם, הדגיש לו שזה גם לבלעם וגם לשרים שלו, ומפרש רבינו הקדוש, שבלק שלח סעודה מצומצמת שתספיק בדיוק

לבריאות והצלחה:

דוד ראובן בן נלי נעכא.
רבקה אפרת בת שרה.
משה בן סוניה.
אברהם בן דליה.
יוסף אברהם בן טובה.
יעל בת בתיה.
נועה בת מזל פורטונה, - לזיווג הגון
דניאל בן מהין, אסתר בת יעל. - לרפוא"ש, וזש"ק.

אסתר הדסה בת אילנה.
נועה בת אסתר הדסה.
אליה שאול בן מיטל.
אייל אליהו בן אילנה.
סימה יוכבד בת רות סולטנה יהודית.
יוסף מרדכי בן תהילה שמחה.
שירלי בת דינה.
ישי משה בן כוכבה.
נתנאל אברהם בן כוכבה.

לע"נ:

יהודה אריה בן ר' צבי דוד ומינה.
אברהם בבר חי בן שמחה אבלין.
דניאל בן סעדה.
מור בן מזי מזל.
יוסף בן משה וליאה.
זכריה בן שלום.
חממה (יונה) בת ג'ל.
ת.נ.צ.ב.ה

מורנו ורבנו הגאון הגדול הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה.
יהודה בן אסתר.
ברוך פרג' בן יצחק ומרים.
עזת אסתר בת מרים.
בוריה בוריס בן ספירה.

בן פורת עלי עין:

עין הרע וסגולות במקורות חז"ל.

וממשיך האור החיים על הפסוק "מי מנה עפר יעקב" שרצה הרשע בלעם להכניס עין הרע בעם ישראל, ומדוע לא צלחה מחשבתו? - בזכות ענוותנותם של עם ישראל, שנמשלו ל'עפר'.

ואפשר לומר מדוע דווקא אמר "מי מנה עפר יעקב" ולא 'עפר ישראל', שיש כאן רמז, ש'עפר' ו'יעקב' קרובים ובזכות עקביות בענווה נצלים מעין הרע, ורמז נאה לכך 'עפר' זה אותיות 'ע' 'פר' מפורש המילה 'הפר' וכך אנו מקבלים את הנוטריקון 'הפר עין'.

וכאשר אנו זוכים להיות ענוותנים כעפר, מרמז לנו בעל הטורים, שזוכים אנו לבקשתנו בשיר השירים דומה דודי לצבי או ל'עופר' האיילים, שאומר לנו הזוהר שגם אם הצבי מתרחק מבניו תמיד 'עיניו' על ה'עופר' וממשיך להביט עליהם מרחוק. כך זכינו עם ישראל לשמירה תמידית בהבטת הבורא בנו, וזה בזכות הענווה של עם ישראל כמו שכתוב בדברים בך בחר ה' וכו' כי אתם "המעט" ומבאר שם הרש"י שאתם ממעיטים את עצמכם שזו הענווה.

שבת מבורכת, שפע ברכה והצלחה לכולם.

ניתן להעביר שאלות לפינה זו בטלפון: 02-5-696-515 שלושה 3

ולאחמ"כ 3, ואנו נשתדל להתייחס לכך במדורים הבאים.

סודו של עפר יעקב.

שבת שלום אחים יקרים

השבת נקרא בעז"ה את פרשת בלק העוסקת בניסיון בלק ובלעם לקלל את עם ישראל אך בורא עולם ברחמיו הרבים הפר עצתו.

ושואל האור החיים הקדוש איך אדם יכול להנזק מקללה?

ואומר בשם הזוהר הקדוש שה' מפרנס את הקטיגור הנברא מחטא האדם, וכי הוא זה הנפרע מהאדם עצמו כאומר (ירמיה ב' י"ט) "תיסרך רעתך" וכתבי (ישעיה ס"ד ו') "ותמגנו ביד" וכו' והאיש המקלל יעורר הדין בכח הקללה בעת הזעם, למהר להשליט השליט באדם רע לו, כך דברי קדשו.

מובן מכאן שהמקלל לא מייצר קללה, אלא רק אם האדם 'חייב' גורמת קללתו שיפרעו ממנו מוקדם את העונש המגיע לו, ולא ינהגו בו משמים במידת 'ארך אפים' הדוחה את העונש לזמן מאוחר יותר, בתקווה שהאדם יעשה תשובה לבינתיים ויתכפר לו.

וממשיך להסביר את הדרכים שניסה בבלעם לקטרג על עם ישראל מכל מני דרכים לא הצליח ואחד הסיבות "ובגויים לא יתחשב" שעם ישראל מובדל ומופרד מהעמים.

בסייעתא דשמיא

בקיצע'ר:

חידוש קצר לשולחן השבת.

"לָכֶּה נָא אָרְה לִי אֶת

הָעַם הַזֶּה"

(פרק כ"ב פסוק ו')

איכובים הסייג או
ההצלחה האופן
כאלי?

חוסך?
חוסך?

38 כוונות?
מחזות?

לחוצאג עיין הנה העופר ע"פ מקורות חז"ל

חייג: 052-7100-955

ובע"ה נהגש בהשוואה טובה

המבחן האמיתי אם אתה (קרא שיער):

ממה אתה מפחד יותר בבדיקת דם?

- מחט

- או הדבק של התשובות...

סימנים עֲשֵׂה:

רמזים נאים בדברי חז"ל הקדושים
מאת הרב חננאל עמר שליט"א

ה'זיעה'

מזיק או בריא?

כתב המשנה ברורה (סימן ד) עיין ביו"ד סימן קי"ו דצריך ליזהר מזיעה, דכל זיעה סם המות חוץ מזיעת הפנים, וסימן לדבר: "בזיעת אפיך תאכל לחם". ומקורו מהש"ך (יו"ד סי' קט"ז ס"ק ב').

וכך מובא גם בשולחן ערוך הרב (ח"מ, הלכות שמירת גוף ונפש ובל תשחית, ס"ח): "לא יתן ככר לחם תחת השחי מפני הזיעה שכל זיעת האדם הם סם המות, חוץ מזיעת הפנים, סימן לדבר, "בזעת אפיך תאכל לחם"

ולא יתן מעות בפיו שמא יש עליהן מעט זיעה וגם יד הכל ממשמשת בהן, ויש מהם חולים וזוהמתם דבקה בהן ומזקת לאדם כשנותנה לפיו" (וכן נראה שיש להקפיד על כך יותר בתקופה זו, כשהוורוס' משתולל ברחובות).

עוד נציין שבגמ' בברכות דף נ"ז: למדו מכאן שזיעה דבר טוב הוא לחולה שיבריא, דכתיב (בראשית ג' י"ט): "בזיעת אפיך תאכל לחם!" וכמשמעו שהמזיע עתיד לחיות ולאכול לחם.

בעקבות הפיוט

'שלום עליכם'

אנעים זמירות:

ביאורים, רמזים וחיידושים,
בשירי ופיוטי שבת קודש.

המקור הראשון לזמר 'שלום עליכם' מובא בספר 'מנהג טוב' (נתחבר בתקופת הראשונים) שהר"ר אהרן מ'רגנשבורג' הנהיג לומר זאת, וזה לשונו: "מנהג טוב בלילי שבת כשבאין מבית הכנסת לילך מיד אצל הנרות הדולקים לכבוד שבת ולומר, מלאכי רחמים ושלום, בואכם לשלום, בואכם לשלום, עליכם שלום, לכולכם שלום."

הנוסח המוכר לנו מופיע לראשונה בספר 'תיקוני שבת' שנתחבר בבית מדרשם של גורי האר"י, ונקרא בשם 'תפילה מהוללת', וכלשונו שם - "תיקף בהיכנסו לביתו יאמר - כנגד השולחן שהעריכו, ומנורה שהדליקו, לכבוד שבת מלכתא תפילה זו המהוללה, בכוונה וברעותא דלכא [-ובהתעוררות הלב] בשמחה ובחזוה", אמנם שם כתובים רק שני הבתים הראשונים שבפיוט זה.

יסודו של הפיוט הוא במסכת שבת (ק"ט): שאמרו ששני מלאכי השרת מלין לו לאדם בערב שבת מבית הכנסת לביתו, אחד טוב ואחד רע, וכשבא לביתו ומצא נר דלוק ושולחן ערוך ומיטתו מוצעת, מלאך טוב אומר 'יהי רצון שתהא לשבת הבאה כך', ומלאך רע עונה אמן על כרחו, ואנו מקבלים פניהם ואומרים להם שלום עליכם' (ע"פ זמירות שבת המבואר - 'מתיבתא' / 'אמרי אברהם')

חידה של פרשה:

חידה לפרשה עפ"י רש"י והפסוקים.
בעריכת הרב ישראל בראורין שליט"א.

בין הפותרים נכונה תערך הגרלה על:

**דיסק און קי קומפקטי,
מעוצב בצורת
כרטיס אשראי.**

x 2
זוכים

פתרונות ניתן לשלוח עד ליום רביעי.

במייל: ALONHLH@gmail.com או בטלפון: 02-5-696-515.

בעמדות "נדרים פלוס": באמצעות "שלח הודעה".

יש להשאיר תשובה מלאה בצירוף שם הפותר, והיכן קיבלתם את העלון.

פתרון החידה לפרשת קרח:

(במדבר פרק ט"ז פסוק כ"ז רש"י)

"יצאו ניצבים": בקומה זקופה לחרף ולגדף, כמו "ויתיצב ארבעים יום" (שמואל א' י"ז - ט"ז) דגולית, ע"כ דברי רש"י.

ומוסיף העיקר שפתי חכמים: שגולית אמר אני חרפתי וכו'.

לסיכום: הניצבים והקמים על משה, הם חרפו וגדפו כמו שנכתב אח"כ על גולית, שהוא חרף וגדף, ומעשיהם הרעים תואמים זה לזה.

**הזוכה:
חיים בן דוד
הי"ו.
- קרית גת**

החידה מפרשת קרח:

חלק מההתנהגות הרעה של רודפי המנהיג.

תואמות למעשי זה שחיסלו הנער, והוכתר למעלה יתרה מצדיק.

נפנה לרש"י ושם במילים ספורות, כמפתח.

את סוד כתב חידה זו בנקל נפענח.

המשך 'סיפור לשבת' מעמ' 2

השוטרים ניגשו אל אחד האחים פשטו את מלבושיו, רק הכיפה הלבנה נשארה על ראשו, זאת הייתה בקשתו היחידה אשר הרשות הרוסית הסכימה לה, בלחש הפקיד את רוחו בידי אלוקיו, ידיו אסורות, גופו ערום, ואת גוו נתן למכים. השוטרים הורמו והורדו והוצלפו על גוו הערום, פתאום עמד מלכת, והשוטים מוסיפים להצליף על גבו, כיפתו הלבנה צנחה מעל ראשו, וידיו כבולות באזיקים ואינו יכול להרימה ובגילוי ראש אסור ללכת, אחד החיילים שהרגיש בדבר הרים לו את כיפתו וחבשה לראשו המוכה.

הוא המשיך ללכת בין שורות החיילים שלוש פעמים ולבסוף אכן נשאר בחיים והועבר לבית החולים. לאחר מכן העבירו את האח השני וגם הוא קיבל אלף וחמש מאות מכות בשוטים.

גזירה זו על האחים החישה את קיצו של אביהם והוא הלך לעולמו.

אחרי השתדלויות רבות מצד חסידי 'קוריץ' ו'סלאוויטה', קיבלו האחים 'חנינה' מאת ניקולאי העריץ וגלות סיביר הוחלפה במאסר עולם במוסקבה, רק לאחר מותו של ניקולאי כשעלה אלכסנדר השני על כיסא מלכות רוסיה הוא שיחרר את האחים.

האחים הצדיקו עליהם את הדין ואמרו קיבלנו את העונש על שפגענו בכבודו של הגאון רבי עקיבא איגר, הם היו חוזרים על המשנה "והוי מתחמם כנגד אורם של חכמים והוי זהיר בגחלתן שלא תכוה שנשיכתן נשיכת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב ולחישתן לחישת שרף, וכל דבריהם כגחלי אש".

ב"ה

**יהודי יקר!
הישועה שלהם - מחכה לגביהם!**

נא הקדש דקה מסמך ואחור פנק גהיולים ארכאוגא השלימה של:

יוסף מרדכי בן גהיולה שמחה | בג ציון אביצ'א בג סימה יוכבד.

יש משנה בן כוכבה

גדה רבה.

לקבלת העלון מידי שבוע לתיבת המיל שלכם

שלחו בקשת הצטרפות ל:

ALONHLH@GMAIL.COM

ב"ה

מבצע 'ילדי אור החיים'

בין המשתתפים תתקיים אחת לשבועיים הגרלה 2 זוכים

פרס ראשון: ספר 'א אידישע קאפ' חלק 3

פרס שני: זוג ספרים מסדרת 'קומיקס סבא'.

(מי שמקבל את העלון בפורמט דיגיטלי ניתן לקרוא את החידוש מערב שבת ולהעתיק לדף או לאומרו בע"פ בשולחן השבת)

חידושי ה'אור החיים' מופיעים בעמ' 2

להצטרפות יש לשלוח פרטים במייל:

ALONHLH@GMAIL.COM

או בקו 02-5-696-515 שלוחה: 3 < 2.

מחיר הראשון

רב קווי: 1599-578-946

בני ברק: ר' עקיבא 52 בפסאג' | ירושלים | אלעד | ביתר עילית
מודיעין עילית | בית שמש | אשדוד | נתיבות | חיפה

ניתן לתרום בכל עמדות 'נדרים פלוס'

ע"ש: 'המרכז לערבות הדדית'

או ב'נדרים פון': 03-763-0585.

שלוחה: 6500.

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י ארגון תורה וחסד:

"המרכז לערבות הדדית" 580646396 (ע"ר). רח' חנה 1. ירושלים.

טלפון: 052-7100-955 / 02-5-696-515. מייל: HLA580646396@gmail.com

פרטי חשבון: בנק דיסקונט-11 סניף: 64, מ"ח: 155024.

